

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

LVIII. Lamentum Magdalene dum Christvs sepulcro conditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Illum & Bethanidūm conscia saxa gemunt.
 Crudeles nimiūm (si fas sit dicere) Diui!
 Cūr tantum, ah! terris inuidet æthra decus?
 Ver abiit cum flore, breues fluxere corollæ;
 Pro violâ en mœstis sparsa fauilla comis.
 Non tenerā byssum lapis asperat Indus, & aurū:
 Sed sedet in furuo nubila vita peplo.
 Stat cultu sine cultus inops, sine luce vel ostro;
 Bætica natuuo lana colore gemit.
 O quoties madidis solemnia vota tabellis
 Suscipis! & ventis murmur inane vous!
 O quoties surdo numeras suspiria busto!
 O quoties muto puluere muta sedes!
 Quis numeret, quoties respectas cæca sepultum,
 Delusis quoties ægra doles oculis?
 Visa frui, quoties vanas amplecteris auras,
 Tristis vbi somnus fratris imago redit?
 Nec redit, ah quantū scelus est mors ausa! dolori
 Vlque tuo vt viuat frater, vbique perit:
 Carnifexsq; animat crudo sub pectore flammas,
 Insolabiliter queis flagrat æger Amor.
 Ibit inusta pari nunc & soror ipsa cupressu,
 Fratris in inferias victima prompta mori?
 Te, cui mors parcit, rapit ergo tyrannis Amoris?
 Quod genus hoc pietas? fit graue crimē Amor.

L V I I I.

*Lamentum MAGDALENÆ dum
CHRISTVS sepulcro conditur.*

Mi Iesv, diu fida meæ tutela salutis,
 E gremio præceps laberis in tumulum
 Deli-

Delicias nunc ergo meas, & pignora vitæ,
 Eripit amplexu mors scelerata meo?
 Quo rapit, ah! IESVM, rapit & mea viscera saxe,
 Et mea cum IESV corpore corda tenet;
 Includitque pari me mors æquæua sepulcro:
 Sic equidem vœuo, sed vetat asper Amor.
 Ah raptum decus! ah igitur mea gaudia rupes,
 Et premit affectus luida petra meos?
 Bruta filex seruat, nec habet sua Magdala IESVM?
 Magdalis an saxe durior ergo filex?

LIX.

M A G D A L E N A ab C H R I S T O
 absente tenebras, à præsente lucem
 accipit.

QUOD super, & quod fas fuerit, dabo vota
 sepulcro;
 Et sacro cineri dona suprema feram.
 O nimium felix marmor! domus hospita leto,
 Quæ claudis grauido marmore feta Deum!
 Delicias cape læta meas, cape pignus Amoris;
 Nobile depositum, quod tuearis, habes.
 Orbita dum refugis teritur Phœbea quadrigis,
 Et mea cum Phœbo spes redeunte redit:
 Hæc inter Domini, sine luce, sine igne vel aurâ
 Aetheriâ, ad tumulum Magdalæ orba gemit.
 Aspicis hanc serâ quæ noctis oberrat in umbrâ;
 Ah animi speculum conscientia Luna mei est.
 Obvia Phœbeos Phœbe si concipit ignes,
 Oppositoque bibit fratris ab ore iubar;
 Cynthia fraternis ardet soror æmula flammis,

I 2. Menti-